

המאמן-לשעבר של קבוצת שמישון תל-אביב, ניסים בכר, חווה את תוצאות מישחקי הליגה שיערכו בשבת הקרובה. השבוע יתברר אם יאמן את נבחרת ישראל לנוער, או קבוצה אחרת בליגה הלאומית.

מאמן בכר

1. שימשון ת"א — הפועל פתח-תיקוה: ניצחון של שימשון. זוהי ההזדמנות שלה להתאושש ממצבה. אפילו תיקו לא יספיק אותה. רק ניצחון.

2. מכבי נתניה — בני-יהודה ת"א: מישחק חשוב של המחזור. שתי הקבוצות נלחמות על המקום השני והשלישי. הפסד של אחת מהם יגרום לה להפסיד את מקומה בטבלה. הבתיות של נתניה תכריע.

3. מכבי יפו — הפועל תל-אביב: יהיה מישחק מעניין. אני מהמר על תיקו.

4. בית"ר ים — הפועל כפר-סבא: אחד המיבטחים החשובים של כפר-סבא, אם ברצונה לשמור על מקומה בראש הטבלה. היא תוכל לנצל את עייפות בית"ר ירושלים ממישחק הגביע. באמצע השבוע. כפר-סבא לא תנוצח: אני מהמר על תיקו ומעלה, לטובת כפר-סבא.

5. הפועל באר-שבע — מכבי חיפה: מצב שתיהן דומה: תהינה עייפות ממישחק הגביע. אני מהמר על תיקו.

6. מכבי ת"א — הפועל ירושלים: מישחק חשוב להפועל ירושלים, הנמרצת בתחזית הטבלה. תנצל את עייפות מכבי תל-אביב ממישחק הגביע. אני מהמר על תיקו.

7. הפועל יהוד — בית"ר תל אביב: מישחק חשוב לבית"ר. אסור לה להמר על תיקו. חיבת לנצח. התמר על כל הקופה.

8. מכבי פ"ת — הפועל ראש-צ'י: יהיה קשה לנצח את ראשון. אני נותן להם את הניצחון.

- 9. הכח-מכבי ר"צ — מכבי ר. עמידר: יהיה זה מישחק חשוב בליגה הארץ-צית. שתי הקבוצות מסכנות את שלוש הקבוצות מעליהן. המועמדות לעלית בעונה הבאה לליגה הלאומית. אני מהמר על הכח רמת-גן, שתנוצח ותהיה מועמדת ללאומית.
- 10. הפועל חיפה — הפועל ק. שמונה: יש התאוששות מסוימת בחיפה. זה יתבטא גם השבוע בניצחון על קריית-שמונה.
- 11. הפועל בית-שאן — הפועל לוד: מישחק חוץ קשה ללוד, שהתאמצה כבר השבוע מאוד. מהמר על בית-שאן.
- 12. בית"ר רמלה — הפועל רמת-גן: רמת-גן נמצאת בצרה, שרעה נעשה והורחק. בלעדיו היא יוצאת למישחק חוץ קשה. אם תשיג נקודה זה יחמיא לה במצבה. מהמר על תיקו.
- 13. הפועל תל-חנן — בית"ר נתניה: תל-חנן בביתה היא טובה יותר, והיא גם תנצח.

בשבוע עבר הצליח המאמן דרור קשתן לנחש תוצאות המישה מישחקים.

ספורט

כדורסל

השרידים

לא נעים להם, למנהלי מכבי תל-אביב. למרות שהם ביטאו אופטימיות זרה באשר לתוצאות המישחק מול האלופה האיטלקית, אין הם מרגישים בנוח שהקבר צה מורכבת ברובה משחקנים זרים. ג'ק צימרמן (24), שחקן-הרכש האמריקאי החדש, מאיים מאז הצטרפותו העונה לקבוצה על מקומו ויוקרתו של עמיתו, מוטי ארואסטי (29) — אחד משרידי הישראליים בקבוצה.

מאבק סמוי זה אינו רק אישי, הוא יותר מכך. מנהלי מכבי מודעים לעובדה המצערת של תהליך האמריקניזציה הכמעט-מוחלט בקבוצתם.

מוטי ארואסטי ושריד ישראלי אחר, מיקי ברקוביץ', חשובים למנהלי הקבוצה. בלעדיהם תהיה זו נבחרת בין-לאומית, שכל קשר בינה ובין ישראל הוא מיקרי בלבד. לא ייתכן שאלופה ישראלית, הידועה ככזו בעולם, תהיה מורכבת משחקנים אמריקאים בלבד.

דאגה ופנינוק. צימרמן התגלה בתקופה זו כשחקן בעל אופי שאפתני מאוד — תכונה הנפוצה אצל שחקנים מארצות-הברית — והמתעקש לנצח. הוא בעל פוטנציאל אדיר, הנמצא רק בראשית דרכו. הצעיר יכול לשמש כרכו מעולה, קלע בולט והוא גם מצליח לא רע במשימות אחרות, שאין בקבוצה מי שימלא אותן. גילו הצעיר מעניק לו לדעת פרשני כדורסל, יתרון על ארואסטי. כל עתידו עוד לפניו, והוא יכול עוד להקדים את חברו הישראלי.

כדי למנוע מתיחויות מיותרות בין השרידים, טורחים מנהלי הקבוצה סביב עלת-התאנה הישראלי ארואסטי. הם דואגים לו

כדורסלן ארואסטי מאבק סמוי

קצת יותר מאשר לאחרים, כך מספרים. ואפילו מפנקים אותו כדי שלא תיפול רוחו חלילה לפני המישחק התישבו. אך לא הפינוקים ולא הדאגות יכריעו את תוצאות היריבות הסמויה. תהם מצפים כולם לראות מי ירבה לקלוע יותר במישחק הגמר לאליפות אירופה מול היריבה הי מסוכנת, סקוויב קאנטו.

קינאה לוחטת

"תדע לך שאתה בר-זונה, קומוניסט אדום, שצריך לזרוק אותו לרוסיה!" הודיע עות טלפוניות מסוג זה זוכה לקבל מדי פעם יואש אלרואי, עורך מבט-ספורט בטלוויזיה. זה קורה במיוחד אחרי שידור התוכנית במוצאי-שבת. השפעתה העצומה של הטלוויזיה על דעת-הקהל פונה, לפעמים, נגדה. יחס הצופים לכל מילה הנאמרת במבט-לחדשות או במבט-ספורט דומה כמעט ליחס הכבוד שבו זוכים, בדרך-כלל, כתבי הקודש.

אוהדי כל קבוצות הכדורסל בארץ מגלים קינאה לוחטת וגלויה למידת תשומת-הלב שמעניק מבט ספורט לאליפות אירופה. מכבי תל-אביב, המצליחנית שבין הקבוצות הישראליות זוכה לכיבוד רב, ואוהדי האחרות מגיבים כמו היו מאהבים נכזבים ונבגדים. כעסם ותיכונם של אוהדיהם, שחקנים, ועסקני-ספורט מכה על ראשם

"אני צועק!"

(המשך ממעמד 69)

בהבימה תפאורה בהמישה מיליון לירות, ומחליטים לבטל את התפאורה ולבנות חדשה — זה בסדר, יש מי שמשלם. ואילו השחקנים שלי צריכים לעבוד כמלצרים. אז במקום לזרוק את החמישה המיליונים של תפאורת הבימה, שישלמו משכורת לשחקנים שלי.

כשהקמת את התיאטרון, הקמת תיאטרון פרטי. לקחת על עצמך סיכונים. מדוע ביישתי חיוב כך בספק?

מה זה נקרא פרטי! גם הבימה זה פרטי. "הבימה" הוא תיאטרון לאומי.

את הרי לא מתכוונת למה שאת אומרת. את יודעת טוב מאוד שהבימה התחיל כמוני, והפך להיות ממוסד שבממוסדים.

אתה רוצה להיות במוסד?

אני כעת אגודה עותומאנית, שחברים בה יוסי שריד, מיכה רייסר, פרופסור דן מירון, פרופסור אריה זקס וחונן לויין.

בשביל מה הקמת את האגודה?

כדי לעזור לי להחזיק מעמד.

מה פיתאום מיכה רייסר?

אם שריד יכול לשבת גם רייסר יכול. אז למה לא?

אם רייסר יציע לך תמיכה ויפוך אותך, בתמורה, למען "צוותא" שז' הדיבור, תסכים, כדי להציג את התיאטרון?

לא. הוא יודע את זה.

הוא ניסה?

הוא יודע, כי כאשר נוצר הקשר שלו איתי, אמרתי לו שאני בעל דיעות סוציאליסטיות ואני לא איש פוליטי.

אחרי שעזרתי מונדי, רייסר לא מפריע לך?

אם הוא מרגיש בחשיבות התיאטרון הקטן שלי, וגילה נכונות ורצון טוב לעזור לי, ואם הוא לא מפריע לשריד, לזקס, מירון וללויין, ואם הם לא מפריעים לי, אז הוא לא מפריע לי. פוליטיקה לא מעניינת אותי. לאף אחד מחברי האגודה העותומאנית אין זכות להשפיע על הרפרטואר שלי. אני שומר על העצמאות שלי. אני שחקן, לא פוליטיקאי. אנשים שבאים לתיאטרון מודחים עם כל מיני מיפלגות. אז מה העניין? איש הליכוד הוא אחי בדיוק כמו איש מצפון, דיעות פוליטיות אף פעם לא הפריעו לי. אבל אם כופים עלי, אני נלחם עד חורמה ובוועט.

מתי כפו עליך?

הציעו לי להשתתף במחזות פוליטיים שונים, וסירבתי. במחזה של קישון למשל, מעולם לא אשתתף, כי הוא מסמל בעיני את הדקדנציה, את הבורגנות הימנית הי איומה. רייסר ושריד לא יכולים להגיד לי מה להציג.

האם אינך סבור שעד התיאטרון הציג מחזות פוליטיים שיפקחו לאנשים את העיניים?

אמן צריך לעשות מה שיוצא ממנו. מה אנחנו, דו-קישוטים? אני מראה את מצבי החברתי-פוליטי בעבודה, אני מעלה מחזות שהם בעד אנג'ל האדם, נגד הפשיזם, נגד הדרוגות ונגד התיטלריוזם. אני לא צריך להגיד: אני נגד אריק שרון או נגד לוינגר. זה נראה לי חסר-משמעות. אם ארצה להגיד את זה, אלך לכנסת.

פוליטיקה זה דבר איום, שלא נוגע לי בכלל. אני מעלה פה מחזה של שחקן ערבי, רסאן עבאס. הוא מדבר על מצוקותיו ואני מאפשר לו להביע את דבריו. אם יבוא לפה מישהו ויגיד לי שהוא רוצה להעלות מחזה, ובו יקרא "מוות לשמא" לנים!" אבעט בו. רסאן עבאס לא אמר מוות לאף אחד. הוא דיבר על מצוקות על זה ששוטרים היכו אותו בגלל שהוא ערבי. אני חושב שזה חשוב.

אשר, מה זה בשבילך להיות שחקן?

זה מנקה אותי. כשאני משחק אני מרגיש מוזכר.